

vare, der blev leveret, havde en lødighed og en kvalitet, som gjorde, at man rundt omkring i de offentlige institutioner kunne være tilfreds med den levering, der fandt sted. Derfor indgår privatiseringen af Danmarks Statistik også som et af de ændringsforslag, vi har.

Jamen kan det dog gå? Kan man have Danmarks Statistik som en privat virksomhed? Ja, selvfølgelig kan man det! Man kan også privatisere en anden institution, nemlig Retsinformation; lige så vel som man jo i årevis uden problemer har kunnet lade et privat firma, der kalder sig Karnov, udgive lovsamlinger, så kan private firmaer selvfølgelig også stå både for Danmarks Statistik og for Retsinformation. Begge steder vil man opnå det fantastiske, at man får en engangsindtægt ved salget. Den engangsindtægt kan man bruge til afdrag på statens gæld, og så kan man ellers opnå en driftsbesparelse, når virksomheden kommer til at fungere på kommercielle vilkår.

Den anden mulighed for privatisering er udliciteringer. Det er der jo heller ingen elementer af i den finanslovaftale, der er blevet indgået, og det på trods af det, som nogle troede nærmest var en luftballon, et host derude fra Teknologisk Institut, da de for 2 år siden hævdede, at der i den offentlige sektor, altså stat, amt og kommune under ét, kan udliciteres for 80 mia. kr. Det var et synspunkt, som mere eller mindre blev negligeret, for der måtte da være tale om en fejl. Det kunne da vel ikke være rigtigt, at det kunne være så meget. Netop her i 1995 har Teknologisk Institut gentaget synspunktet: Der kan udliciteres for 80 mia. kr.

Det, der er det fantastiske ved udliciteringer, er, at skatteyderne får den samme opgave løst, måske endda bedre i nogle tilfælde, men opnår så, at opgaven løses til en billigere pris. Både regeringen og dens forligsparter har et forklaringsproblem over for skatteyderne: Hvorfor skal skatteyderne i dag betale mellem 30 og 35 pct. mere for en ydelse, end de behøvede at gøre, hvis man lod den udlicitere og lod private virksomheder gå i konkurrence? Det er stadig væk det offentlige, der skal betale for at få opgaven løst, men som skal lade private konkurrere om at gøre det billigst muligt.

Så forsøgte den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup, i formiddags at efterlade det indtryk, at Fremskridtspartiets ændringsforslag ville efterlade et blodspor af social nød og elendighed efter sig. Jeg bad om eksempler på, hvor det indtryk dog kommer fra, og fik ingen.

Tværtimod er det jo faktisk sådan, at der i vores ændringsforslag er indbygget markante forbedringer. Folkepensionen bliver forhøjet, og det synes vi er meget rimeligt. Folkepensionisterne har det ikke nemt i disse år. Tværtimod går man på strandhugst over for dem, der har været så uforsigtige at spare lidt op til deres alderdom. Vi går ind for, at man skal have forbedret plejehjemmene for dem, der er plejekarvende. Vi har for nylig haft en forespørgselsdebat her i Folketinget, som der jo ikke kom ret meget ud af, for det ville regeringen heller ikke være med til. Jeg kan forstå i dag, at SF støtter vores ændringsforslag. Det takker vi selvfølgelig for.

Endelig er der spørgsmålet om hjemmehjælp. Jeg kan slet ikke forstå, hvordan en socialdemokrat kan kigge en ældre person i øjnene, som skal sidde og kæmpe for at få ½ times hjemmehjælp mere om ugen, og så samtidig fortælle den ældre: Jamen vi bruger 750 mio. kr. på at holde Kulturby 96 næste år. Hvordan kan man have samvittighed til det? Hvad er det for et menneskesyn, at man siger nej til ½ times hjemmehjælp mere til nogle mennesker, mens når det gælder Kulturby og nye bygninger osv. rundt omkring, så er der ingen grænser for, hvor flot man er med skatteydernes penge? Det vil vi ikke være med til. Vi vil være med til at ommøblere nogle af de penge. Vi vil være med til at hjælpe de svageste, så de får det bedre, og så er vi parat til at skrotte mange af de udgifter, som kulturpaverne render rundt og bilder hinanden ind er nødvendige at afholde.

Vi synes også, det er vigtigt, at vi tager den opgave, der ligger i Østeuropa med de gamle atomkraftværker, alvorligt. Vi nærmest jubede, da vi for en 14 dages tid siden fik et aktstykke i Finansudvalget, hvor man nu endelig går i gang med noget konkret. Vi krummede tæer, da vi i sommer var med Energiudvalget på besøg i Sverige og talte med kernekraftinspektionen deroppe, der kunne fortælle om de meget velfungerende, sympatiske projekter, de har gennemført i Østeuropa, og hvor vi i Danmark har druknet os i EU-bureaukratiet og kan konstatere, at der ikke rigtig sker noget. Der skal afsættes nogle flere midler på det område.

Der skal også afsættes nogle flere midler til vores handicappede. Vi er i den privilegerede situation i øjeblikket, at fjernbetjening og andre elektriske hjælpemidler kan gøre det meget nemmere at være handicappet. Vi skal selvfølgelig hjælpe til med, at det kan komme til at fungere.